

Postanowienie z dnia 4 sierpnia 2006 r.

III SW 17/06

Środki pieniężne partii politycznej pochodzące z jej działalności własnej, o której mowa w art. 27 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 857 ze zm.), nie mogą być gromadzone poza rachunkiem bankowym.

Przewodniczący SSN Teresa Flemming-Kulesza, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk, Katarzyna Gonera, Beata Gudowska (sprawozdawca), Jerzy Kuźniar, Maria Tyszel, Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 sierpnia 2006 r. sprawy ze skargi Polskiej Partii Narodowej na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 3 lipca 2006 r. w przedmiocie odrzucenia sprawozdania finansowego

o d d a l i ł skargę.

U z a s a d n i e n i e

Uchwałą z dnia 3 lipca 2006 r. Państwowa Komisja Wyborcza postanowiła odrzucić sprawozdanie Polskiej Partii Narodowej o źródłach pozyskania środków finansowych, w tym o kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania oraz o wydatkach poniesionych ze środków Funduszu Wyborczego w 2005 r., ze względu na naruszenie art. 24 ust. 8 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 857 ze zm.). Stwierdziła, że Partia ta w sprawozdaniu za 2005 r., w części dotyczącej źródeł pozyskiwania środków finansowych, wykazała przychody w wysokości 15.756,83 zł, natomiast na rachunku bankowym w Banku P. w W. zgromadziła tylko 14.384 zł.

Prezes Partii i Prezes Zarządu - pełnomocnik finansowy Polskiej Partii Narodowej stwierdzili w skardze, że saldo nie wykazuje przychodów w wysokości 1.372,83 zł uzyskanych z tytułu zwrotu kosztów druku partyjnego biuletynu informa-

cyjnego, choć cała kwota tego przychodu znalazła się na bankowym rachunku Polskiej Partii Narodowej oraz podkreślił, iż biegły rewident nie wniósł zastrzeżeń do sprawozdania w zakresie wpływów na Fundusz Wyborczy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Twierdzenia skargi przeczą faktom, które wynikają wprost z odrzuconego przez Państwową Komisję Wyborczą sprawozdania Polskiej Partii Narodowej o źródłach pozyskania środków finansowych, w tym o kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania oraz o wydatkach poniesionych ze środków Funduszu Wyborczego w 2005 r. Błędnie przy tym skarżący przeciwstawia ustaleniom Państwowej Komisji Wyborczej treść opinii i raportu biegłego rewidenta, gdyż podstawą odrzucenia sprawozdania finansowego Polskiej Partii Narodowej była nieprawidłowość dotycząca części sprawozdania, nieobjęta badaniem przez biegłego rewidenta.

Różnicę między przychodami Partii i kwotą zdeponowaną na jej rachunku bankowym unaocznia porównanie wysokości przychodów (sumy pozycji I-IV) wynoszącej 15.756,83 zł z wartością środków pieniężnych wpłaconych na rachunki bankowe partii - 14.384 zł. Przychód w kwocie 1.372,83 zł, identyfikowany przez skarżącego z przychodem pochodzącym z działalności własnej partii, o której mowa w art. 27 ustawy o partiach politycznych - mimo że w pkt I ppkt 5 sprawozdania dotyczącym tych przychodów kwoty tej nie wykazał, a ujął ją w pkt IV jako przychód z „pozostałych źródeł (niewymienionych w cz. I, II i III)” - nie został zdeponowany na rachunku bankowym.

Stwierdzenie tego faktu - bez względu na to, czy środki pochodzące z działalności własnej, o której mowa w art. 27 ustawy o partiach politycznych, zostały błędnie zakwalifikowane w sprawozdaniu finansowym jako uzyskane z „pozostałych źródeł” - stanowi wystarczający powód odrzucenia sprawozdania na podstawie art. 38a ust. 2 pkt 3 ustawy o partiach politycznych z uwagi na naruszenia art. 24 ust. 8 tej ustawy.

Prowadzi to do orzeczenia jak w sentencji (art. 38b w związku z art. 34b ust. 2-3 ustawy o partiach politycznych).

=====